

Kaupunginvaltuuston sihteerinä toimi tammikuun 29 p:n lakitieteen kandidaatti K. Th. Wegelius ja sen jälkeen senaatin kanslisti H. Kr. Sohlberg sekä valtuuston notaarina koko vuoden filosofianmaisteri K. F. Heikel.

Kaupunginvaltuusto kokoontui kertomusvuonna 25 kertaa; joka kerta vakainaisin jäsenluvuin.

Vuoden varrella saapui 241 asiaa. Näistä ja vuoden alussa edellisistä vuosista ratkaisemattomina siirtyneistä 62 asiasta ratkaistiin 263. Vuoteen 1881 siirtyi siten 40 asiaa.

Kaupunginvaltuuston pöytäkirjain pykäläluku oli 370 ja valtuuston nimessä lähetettyjen kirjelmäin luku 261.

A. Kaupungin kiinteää omaisuutta koskevat asiat.

1. Kaupungin asemakaavaa sekä kiinteän omaisuuden hankintaa ja kaupungille kuuluvan sellaisen omaisuuden luovutusta koskevat kysymykset.

Lausunto korttelin n:o 38 tonttijärjestelystä. Kauppias K. R. Jankes, joka omisti Vuorikadun tontin n:o 1 ja Mikaelinkadun tontin n:o 1, molemmat II kaupunginosan korttelissa n:o 38, oli maistraatilta anonut, että edellisestä tontista siirrettäisiin jälkimmäiseen 3,937. 2 neliöjalan laajuinen alue. Maistraatin pyydettyä asiasta kaupunginvaltuuston lausuntoa valtuusto lähetettyään ¹⁾ asian rahatoimikamariin tämän ehdotuksen mukaisesti päätti ²⁾ puoltaa hakijan anomuksen hyväksymistä.

Lausunto tontin jakamisesta. Maistraatin pyydettyä kaupunginvaltuuston lausuntoa V kaupunginosan korttelissa n:o 113 sijaitsevan Punavuorenkadun tontin n:o 11 omistajain kirvesmies K. J. Sjöbackan ja huonekalutehtailija J. R. Lindforsin anomuksesta, että mainitun tontin saisi jakaa kahdeksi, valtuusto päätti ³⁾ osaltaan puoltaa anomuksen hyväksymistä.

Myöhemmin ilmoitettiin ⁴⁾ senaatin myöntyneen anomukseen.

Tontin jakamista koskeva päätös. Maistraatti ilmoitti ⁵⁾ senaatin myöntyneen kauppias A. A. Kovinin esittämään anomukseen, joka koski II kaupunginosan korttelissa n:o 38 olevan Mikaelinkadun tontin n:o 5 jakamista kahtia ja josta valtuusto vuonna 1879 oli antanut ⁶⁾ puoltavan lausunnon.

Lausunto erään Fredriksperin tilan osan ostamisesta ja erään Greijuksen tilan osan luovuttamisesta valtiolle ampumaratojen suoja-alueeksi. Läänin kuvernööri oli senaatin määräyksestä toimituttanut tutkimuksen kassanhoitaja C. F. Winqvistin omistaman Fredriksperin tilan mailla, jotta saataisiin selvitettyksi, oliko sinne mahdollista järjestää tarkoituksenmukaisia sotaväen ampumaratoja, ja tällöin oli havaittu tämän käyvän päinsä, jos kaupungin omistamaan Greijuksen tilaan kuuluva takamaa saatiin käytettäväksi ampumaratojen suoja-alueeksi. Tämän johdosta kuvernööri pyysi kaupunginvaltuuston lausuntoa kysymyksestä, suostuiko kaupunki siinä tapauksessa että valtio osti Fredriksperin tilan lunastamaan valtiolta ne tämän tilan

¹⁾ Valt. pöytäk. 2 p. marrask. 9 §. — ²⁾ S:n 23 p. marrask. 12 §. — ³⁾ S:n 18 p. toukok. 5 §. — ⁴⁾ S:n 3 p. syysk. 21 §. — ⁵⁾ S:n 16 p. maalisk. 19 §. — ⁶⁾ Ks. s. 6.

alueet, joita ei tarvittu ampumaradoiksi, sekä millä ehdoilla kaupunki suostui joko lunastusmaksusta, saaden korvaukseksi maa-alueen edellä mainitusta tilasta tai vuotuisesta vuokramaksusta luovuttamaan suoja-alueeksi tarvittavan osan Greijuksen tilasta. Valtuusto lähetti¹⁾ asian rahatoimikamariin kehoittaen tätä toimituttamaan katselmuksen kummankin tilan mailla ja sen jälkeen antamaan lausunnon asiasta.

Tiloilla toimitetussa katselmuksessa todettiin, että kaupungin lunastettavaksi jäävä osa Fredriksperin tilaa käsitti 161.845 tynnyrinalaa, mistä kuitenkin ainoastaan 104.615 tynnyrinalalle voitiin määrätä mitään arvoa, ja kaupungin osuus mainitun tilan hinnasta arvioitiin 21,053 markaksi; kaupungin luovutettava osa Greijuksen tilasta taas oli pinta-alaltaan 73.700 tynnyrinalaa ja sen antama vuotuinen tulo Smk 1,000: —. Sen jälkeen antamassaan²⁾ lausunnossa, joka yhdessä muiden asian johdosta syntyneiden asiakirjain kanssa julkaistiin³⁾ painosta, rahatoimikamari m.m. toi esiin, että kaupungilla ainakaan lähiaikoina ei ollut odotettavissa mitään etua puheena olevan Fredriksperin tilan osan ostosta, mutta kun sen maita vuokralle antamalla voitiin saada kohtuullinen korko arvioidulle kauppahinnalle, kamari kuitenkin oli sitä mieltä, että sen ampumaratakysymyksen ratkaisun helpottamiseksi oli puollettava ostoon suostumista, jos siitä voitiin sopia ehdoin, jotka kaupunki voi hyväksyä. Samaa myöntävyyttä kaupunki näytti olevan velvollinen osoittamaan myöskin edellä mainitun Greijuksen tilan osan käytön suhteen. Kaupungin ei kuitenkaan olisi luovutettava sitä omistuksestaan, vaan ainoastaan käytettäväksi kyseiseen tarkoitukseen. Kamari esitti sen tähden, että kaupunginvaltuusto erinäisin kamarin ehdottamin ehdoin vastaisi myöntävästi kuvernöörin esittämiin tiedusteluihin.

Hyväksyen kaikilta osiltaan rahatoimikamarin ehdottamat ehdot kaupunginvaltuusto päätti⁴⁾ siltä pyydytyssä lausunnossa ilmoittaa, että kaupunki suostui 21,000 markan hinnasta ostamaan valtiolta Fredriksperin tilasta 161.845 tynnyrinalaa käsittävän osan, jota ei tarvittu ampumaradoiksi, ehdolla, että tilan lunastettu osa liitettiin kaupunkiin ja että kauppahinnan sai maksaa 21 vuoden aikana suorittamalla 1,000 markkaa vuosittain ilman että maksamattomalle osalle laskettiin korkoa. Greijuksen suoja-alueetta taas valtuusto ei katsonut voivansa luovuttaa kaupungin omistuksesta, saipa se siitä korvaukseksi rahaa tai jonkin toisen maa-alueen, mutta suostui kuitenkin siihen, että sitä käytettiin ilmoitettuun tarkoitukseen ehdoin, että kaupunki muuten sai pitää sen hallussaan. Hyvitykseksi tästä olisi kaupungin omistama Taivallahden ranta-alue, jolla siihen aikaan oli ruutikellareita ja muita valtion rakennuksia, vapautettava näistä ja luovutettava kaupungin vapaasti käytettäväksi. Ellei puheena olevan Fredriksperin tilan osan lunastamishanke toteutunut, kaupunki kuitenkin suostui edellä mainituin ehdoin luovuttamaan mainitun osan Greijuksen tilaa.

Tässä yhteydessä kaupunginvaltuusto niinikään rahatoimikamarin ehdotuksesta päätti alentaa Greijuksen silloisen vuokraajan vuokramaksua. Tästä asiasta tehdään selvää⁵⁾ toisessa kohdassa tätä kertomusta.

Erään Kaisaniemen puiston osan pakkoluovuttaminen valtionrautateiden tarpeisiin. Maistraatin välityksellä ilmoitettiin⁶⁾ kaupungin valtuuston tiedoksi, että Hänen Keisarillinen Majesteettinsa oli antamassaan käskykir-

¹⁾ Valt. pöytäk. 3 p. syysk. 8 §. — ²⁾ S:n 12 p. lokak. 13 §. — ³⁾ S:n 2 p. marrask. 19 §; asiakirjat ovat painetut ilman numeroa. — ⁴⁾ Valt. pöytäk. 23 p. marrask. 15 §. — ⁵⁾ Ks. s. 98 — ⁶⁾ Valt. pöytäk. 23 p. marrask. 9 §.

jeessä antanut suostumuksensa siihen, että kaupungin ratapihalle rakennettavaa uutta tavaramakasiinia ja sen yhteyteen tulevia raiteita varten pakkolunastettiin valtionrautateiden tarpeisiin Kaisaniemen puistoon kuuluva 15,240 neliöjalan laajuinen alue, jolloin rautatiehallitus oli velvollinen rautateiden kustannuksella suorittamaan lähinnä rautatiealuetta olevassa osassa puistoa pakkolunastuksen johdosta kenties tarpeelliseksi käyvät taositus- ja istutustyöt, sekä ehdoin, että esitystä minkään mainittuun puistoon kuuluvan osan pakkoluovuttamisesta rautateille vastedes ei tehtäisi ilman että valtuusto oli antanut siihen suostumuksensa.

2. Kaupungin kiinteän omaisuuden vuokra- ja muuta nautintaoikeutta koskevat kysymykset.

Erään Kaivopuiston osan luovuttaminen huvilapalstoiksi. Sen johdosta että Ulrikasborgs bad- och brunnsinrättnings aktiebolag nimisen yhtiön oli ilmoitettu päättäneen luovuttaa Puistokatuun rajoittuva osa Kaivopuistoa huvilapalstoiksi maistraatti pyysi kaupunginvaltuuston lausuntoa siitä, voiko kaupunki sallia, että mainittu puiston osa käytettiin tällaiseen tarkoitukseen. Valtuusto lähetti ¹⁾ asian rahatoimikamariin, joka kuitenkin ei antanut siitä lausuntoa vuoden varrella.

Erään Kampinmalmin alueen vuokralleanto. Kaupunginvaltuusto oli vuonna 1879 palauttanut ²⁾ rahatoimikamariin kamarin tekemän esityksen erään kaupungille kuuluvan Kampinmalmin käyttämättömän alueen vuokraamisesta kirjanpitäjä K. Lomanille. Kamarin vuonna 1880 ilmoitettua, että kirjanpitäjä Loman sittemmin oli peruuttanut vuokratarjoituksensa, asia ei aiheuttanut ³⁾ muita toimenpiteitä valtuuston taholta.

Hietaniemen alueella olevan tonttipaikan vuokralleanto. Sen jälkeen kun muurari E. Henriksson oli rahatoimikamarilta anonut, että hän saisi rakennustarkoituksiin vuokrata tonttipaikan kaupungin omistamalta Hietaniemen alueelta ja paikalla oli toimitettu katselmus, kamari esitti kaupunginvaltuustolle, että tonttipaikan n:o 68 a, jonka pinta-ala oli 11,329,38 neliöjalkaa ja josta hakija toimitetussa julkisessa huutokaupassa oli sitoutunut suorittamaan vuosivuokraa 75 markkaa, saisi vuokrata hänelle vahvistetusta vuokramaksusta ja muuten kaupungin maalla olevien rakennustonttien vuokralleannossa noudatettaviksi vahvistetuin ehdoin. Valtuusto hyväksyi ⁴⁾ kamarin esityksen.

Erään Malmin huvilaan kuuluvan alueen vuokralleanto. Tehdystä esityksestä kaupunginvaltuusto valtuutti ⁵⁾ rahatoimikamarin vuokraamaan kauppias A. F. Sundgrenille 200 markan vuosivuokrasta kahdenkymmenen vuoden ajaksi Malmin huvilasta n:o 43 27,600 neliöjalan laajuisen alueen, jolle hakija aikoi rakennuttaa tynnyrikorjauspajan.

Erään Surutoin-huvilaan kuuluvan alueen vuokralleanto. Rautatiesepä A. Lehtonen oli rahatoimikamarilta anonut, että hänelle rakennustarkoituksiin kolmenkymmenen vuoden ajaksi vuokrattaisiin tonttipaikka It. Viertotien varrella sijaitsevasta Surutoin-nimiseen huvilaan n:o 25 kuuluvasta käyttämättömästä alueesta. Sen jälkeen kun paikalla oli toimitettu

¹⁾ Valt. pöytäk. 2 p. marrask. 12 §. — ²⁾ Ks. s. 12. — ³⁾ Valt. pöytäk. 27 p. tammik. 7 §. — ⁴⁾ S:n 3 p. syysk. 28 §. — ⁵⁾ S:n 23 p. marrask. 10 §.